

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619202420
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6619202420.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Márie Podhorovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: J. S., narodený XX. XX. XXXX, bytom u matky, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa matky: X. M., narodená XX. XX. XXXX, bytom T. II/XX,XXX XX R., štátna občianka SR, v konaní právne zastúpená JUDr. Erikou Mochncou, advokátkou, so sídlom T. G. Masaryka 14/A, 984 01 Lučenec a otca: R. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XXX, XXX XX K., štátny občan SR, v konaní právne zastúpený JUDr. Zuzanou Morháčovou, advokátska kancelária so sídlom Halíčska cesta 3200, 984 03 Lučenec, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8P/27/2019 - 65 zo dňa 24. 07. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 8P/27/2019 - 65 zo dňa 24. 07. 2019 m e n í tak, že otec maloletého R. S., nar. XX. XX. XXXX, je povinný prispievať na výživu maloletého J. S., nar. XX. XX. XXXX, zníženým výživným vo výške 85,- Eur mesačne počnúc dňom 01. 08. 2019, ktoré je povinný zasielať k rukám matky maloletého vždy mesačne vopred do 25. dňa toho-ktorého mesiaca, čím dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9P/52/2014 - 43 zo dňa 09. 12. 2014 vo výroku o výživnom na maloletého J. S., nar. XX. XX. XXXX.

II. Žiaden z účastníkov konania n e m á n á r o k na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) výrokom I. rozhodol tak, že mení rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 9P/52/2014 - 43 zo dňa 09. 12. 2014 vo výroku o výživnom na maloletého J. S., nar. XX. XX. XXXX tak, že otcovi R. S., nar. XX. XX. XXXX, znížil výživné na sumu 50,- Eur mesačne od 1. augusta 2019; výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách vopred, vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca, k rukám matky (výrok I.) Osobitným výrokom II. súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že otec maloletého dieťaťa podal návrh na zníženie výživného z dôvodu, že od ostatného rozhodnutia súdu o výživnom sa podstatne zmenili jeho schopnosti a možnosti, niekoľkokrát zmenil zamestnanie, pribudli mu dve vyživovacie povinnosti z manželstva s manželkou, platí úver v Prvej stavebnej sporiteľni 272,20 Eur mesačne, splátkový úver 84,16 eur, mobilný paušál 28,- Eur mesačne. Maloletého nevidel niekoľko rokov, tvrdil, že matka mu realizáciu styku so synom zakazovala. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 78 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine a § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine. Konštatoval, že sa zmenili pomery u rodičov maloletého dieťaťa, ako aj u samotného maloletého J. od času rozhodnutia súdu o výživnom. U maloletého J. sa zmenili pomery v tom, že medzičasom dieťa vyrástlo, začalo navštevovať základnú školu a preto treba prisvedčiť argumentácii kolízneho opatrovníka, že u dieťaťa

došlo k zvýšeniu odôvodnených výdavkov na uspokojenie jeho odôvodnených potrieb súvisiacich nielen s plnením povinnej školskej dochádzky, ale aj so stravou, obuvou, ošatením, športovým vyžitím a voľno-časovými aktivitami. Pomery sa však zmenili aj u oboch rodičov v tom, že otec sa oženil, stal sa spoluvlastníkom nehnuteľnosti, v ktorej žije s manželkou a dvomi maloletými deťmi, ku ktorým mu pribudla vyživovacia povinnosť. U matky sa pomery zmenili tiež v tom, že sa vydala, žije vo vlastnom byte v osobnom vlastníctve, pribudla jej jedna vyživovacia povinnosť, v súčasnosti poberá materské. Otec maloletého svojím postojom preukázal, že o maloletého syna nejaví žiaden záujem, doteraz si vyživovaciu povinnosť plnil, ale dieťa nenavštívil už od apríla 2015, nad rámec výživného mu ničím neprispel, nekupuje mu darčeky na jeho sviatky, ani na Vianoce. Súd tak dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného na maloletého J. je dôvodný, nie však od podania návrhu, ale od 1. augusta 2019. K tomuto záveru dospel súd po tom, ako vzal do úvahy odôvodnené potreby dieťaťa, možnosti a schopnosti rodičov. Tým, že obom rodičom pribudli vyživovacie povinnosti a obaja preukázali výdavky, ktoré im vznikajú, súd uzavrel, že doteraz určené výživné v sume 100,- eur mesačne nezodpovedá možnostiam a schopnostiam otca v súčasnosti a je dôvodom na to, aby došlo k zníženiu výživného. Výšku výživného súd určil sumou 50,- Eur z dôvodu, že prihliadol na nezáujem otca o dieťa a tiež preto, že dieťaťu okrem bežného výživného ničím neprispel. Na strane druhej súd zistil, že z doteraz určeného výživného neboli tvorené dieťaťu žiadne úspory, dieťa nie je poistené, čo mal súd preukázané výsluchom matky na pojednávaní. Spolu s výživným od otca v sume 50,- Eur mesačne a prídavkom na dieťa, ktorý matka poberá budú v súčasnosti všetky odôvodnené potreby dieťaťa uspokojené a takto znížené výživné bude zodpovedať aj možnostiam a schopnostiam otca. Počiatok zníženia súd určil s prihliadnutím na vykonané dokazovanie a tiež pre to, že otec výživné platil. V závere súd prvej inštancie zvýraznil, že narodením dieťaťa berie jeho rodič na seba povinnosť a zodpovednosť za jeho výživu, ktorá ho sprevádza až do doby, kým dieťa nenadobudne schopnosť samo sa živiť. Preto je jeho povinnosťou správať sa tak, aby svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému J. dokázal vždy a za každých okolností plniť, nezabúdaj na to, že maloletý rastie, v budúcnosti sa budú jeho odôvodnené nároky zvyšovať a bude odkázaný na výživné od oboch rodičov.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa zastúpená právnu zástupkyňou, a to čo do výroku I., ktorým súd znížil výživné na sumu 50,- Eur mesačne. Odvolanie podala z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP. Uviedla, že s právnym záverom súdu o znížení výživného zo sumy 100,- na sumu 50,- Eur mesačne sa nestotožňuje. Uvedená výška výživného vzhľadom k odôvodneným potrebám maloletého a schopnostiam a možnostiam otca je nízka. Odôvodnenie súdu, že dieťa nemôže mať vyššiu životnú úroveň ako povinný rodič, nie je v súlade z ustanoveniami zákona o rodine, kedy súd má prihliadať na záujem dieťaťa. Otec sa v návrhu domáhal zníženia výživného zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 40,- Eur mesačne, a to z dôvodu, že okrem mal. J. má ešte ďalšie dve vyživovacie povinnosti a zmenili sa jeho schopnosti a možnosti platiť súdom určené výživné. Z prehľadu poskytnutého otcom je zrejmé, že pokiaľ otec v súčasnej dobe zarába cca 500,- Eur, jeho príjem nepokrýva všetky jeho výdavky. Preto by malo byť v jeho možnostiach a schopnostiach nájsť si také zamestnanie, či privyrobiť si prostredníctvom brigád, aby dokázal zabezpečiť vyživovaciu povinnosť voči všetkým svojim deťom. Otec je v produktívnom veku, má reálnu možnosť uplatniť sa na trhu práce v rámci Slovenska, ale aj v zahraničí. Migrácia za prácou je v súčasnej dobe úplne bežným javom. Keďže otec sa na pojednávanie bez akéhokoľvek ospravedlnenia nedostavil, súd bez ďalšieho dokazovania prijal dôvody uvedené otcom v návrhu na zníženie výživného, pričom nevykonával dokazovanie smerujúce k zisteniu jeho aktuálneho dosiahnutého vzdelania, aké kroky podnikol k tomu, aby sa jeho súčasná finančná situácia zlepšila a prečo došlo k ukončeniu zamestnania v spoločnosti MECOM GROUP, s. r. o., Humenné, kde pracoval do 31. 12. 2018 a s akým príjmom a prečo vykonával prácu šoféra na dohodu o pracovnej činnosti v rozsahu 29 hodín mesačne za mzdu 89,- Eur v hrubom. Nebolo v konaní zisťované, aký bol prehľad príjmov otca za posledných 12 mesiacov a či bolo v jeho možnostiach si vytvoriť finančnú rezervu na pokrytie výdavkov v čase, keď jeho príjem nie je vysoký. Otec nekoná s náležitou starostlivosťou, pretože rozširuje svoju rodinu a nie je schopný sa v súčasnej dobe postarať ani o dieťa z prvého manželstva. Neobstoja tvrdenia otca, že má výdavky s platením úveru, mobilu, pretože pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je okrem zistenia príjmu povinnej osoby dôležité zistenie jeho potenciálnej životnej úrovne. Ak si otec zobral dva úvery, musí mať finančné prostriedky na platenie výživného v sume 100,- Eur, ktoré je primerané k veku maloletého J.. Od roku 2015 otec okrem výživného na maloletého nijako neprispieva, či už finančne alebo vo forme naturálií, všetky výdavky na stravu, ošatenie, vzdelávanie, voľno-časové aktivity zabezpečovala výlučne iba matka. Otec sa s maloletým vôbec nestretáva. Od poslednej úpravy rodičovských práv a povinností (t. j. od 15. 12. 2014) uplynula dlhá doba, maloletý je už žiakom základnej školy a aj výdavky na výchovu

a starostlivosť sú podstatne vyššie ako v roku 2014. Matke v apríli 2019 pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, toho času je na materskej dovolenke a poberá materskú v sume 560, - Eur, rodinné prídavky na dve deti, je vydatá a žije v spoločnej domácnosti so svojim manželom. Od novembra 2019 bude poberať rodičovský príspevok. V odvolaní poskytla prehľad mesačných výdavkov. Uviedla, že maloletý od septembra nastupuje do 2. ročníka Základnej školy v R., matka má aktuálne zvýšené výdavky s nákupom vecí do školy, čo ju bude stáť cca 100,- Eur. Keďže maloletý rastie, je potrebné kupovať mu oblečenie, topánky a v škole sú neustále vyžadované platby či už na školské pomôcky alebo voľnočasové aktivity, ktoré uhrádza výlučne matka. I napriek tomu, že maloletý od roku 2018 začal navštevovať základnú školu a zmenili sa pomery na jeho strane, matka sa nedožadovala zvýšenia výživného. S poukazom na uvedené dôvody matka maloletého navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok rozsudku zmenil v zmysle § 388 CSP tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietne ako nedôvodný.

3. K odvolaniu matky maloletého sa v zákonom určenej lehote vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že povinný rodič sa má správať tak, aby svoje dieťa vedel riadne uživiť, pričom na prvom mieste je vždy záujem dieťaťa, ktorý je nadradený nad záujem povinného rodiča, hoci aj na úkor jeho minima. Kolízny opatrovník je toho názoru, že obidvaja rodičia by mali zodpovedne pristupovať k plneniu vyživovacej povinnosti a hľadať možnosti, ako si zabezpečiť dostatočný príjem na uspokojovanie základných oprávnených potrieb maloletého dieťaťa. Zmena okolností na strane obidvoch rodičov, spočívajúca v pribudnutí ďalších vyživovacích povinností, s ktorou sú spojené zvýšené náklady na maloleté deti, nemôže byť na ťarchu maloletého J. S.. Táto skutočnosť by mala zaťažovať výhradne otca a matku novonarodených detí. Narodením detí rodič berie na seba zodpovednosť starať o nich primerane výživou, a to až do času, kým nie sú schopné samostatne sa živiť. Je teda potrebné rátať s tým, že deti rastú a postupom času sú ich náklady na výživu, výchovu, vzdelanie a záujmy prirodzene vyššie a je na rodičoch, aby za každých okolností dokázali tieto záväzky voči deťom plniť. Preto kolízny opatrovník trvá na svojom vyjadrení a zaslanej správe a na základe uvedených skutočností navrhol rozhodnúť v zmysle vykonaného dokazovania.

4. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa podaním doručeným súdu dňa 12. 09. 2019 vyjadrila matka maloletého zastúpená právnu zástupkyňou. Uviedla, že i vzhľadom k vyjadreniu kolízneho opatrovníka má za to, že ňou podané odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie je dôvodné, a preto v plnom rozsahu trvá na všetkých dôvodoch podaného odvolania a stotožňuje sa s vyjadrením kolízneho opatrovníka. Má za to, že nie je dôvod k zníženiu výživného z dôvodu, že otec nemá finančné prostriedky na platenie výživného v sume 100,- Eur mesačne, keďže má nízky príjem a ďalšie dve vyživovacie povinnosti. V konaní zo strany otca nebolo nijako preukázané, ako sa otec snaží zlepšiť svoju finančnú situáciu, ako a kde si hľadá lepšie platené pracovné miesto, aké je jeho dosiahnuté vzdelanie, či absolvoval aj nejaké rekvalifikácie za účelom získania ďalšieho vzdelania umožňujúceho nájsť si iné zamestnanie. V plnom rozsahu sa matka stotožnila s vyjadrením kolízneho opatrovníka a nemá k nemu žiadne výhrady.

5. K odvolaniu matky sa podaním zo dňa 13. 09. 2019, doručeným Okresnému súdu Lučenec dňa 17. 09. 2019, vyjadril otec maloletého dieťaťa. Uviedol, že je pravdou, že došlo k zmene pomerov u oboch rodičov, otec sa oženil a stal sa spoluvlastníkom nehnuteľnosti, v ktorej žije s manželkou a dvoma malými deťmi. Otec po rozvoде prenechal byt matke, ktorá tam ostala žiť s ich maloletým dieťaťom. Matka mu ako vyrovnací podiel uhradila sumu okolo 300,- Eur. Nakoľko otec nemal zabezpečené žiadne bývanie, bol nútený si ho zaobstarat' a z toho dôvodu si zobral úver na bývanie, ktorý do dnešného dňa spláca. Zobral si ho v čase, keď bol zamestnaný. Pre svoju súčasnú rodinu chce rovnako zabezpečiť vhodné podmienky na bývanie, ako to urobil v predchádzajúcej rodine. Otec pracoval v spoločnosti MECOM GROUP, s. r. o., kde mal uzatvorený pracovný pomer na dobu určitú a nedošlo k jeho predĺženiu. Preto bol tento pracovný pomer ukončený ku dňu 31. 12. 2018. Teda nie z dôvodov na strane otca došlo k ukončeniu pracovného pomeru. Otec mal záujem zamestnať sa, a preto si privyrábal ako šofér, kde mu následne bola prisľúbená práca na trvalý pracovný pomer. Nakoľko prekročil stanovený limit odpracovaných dní, bol rozhodnutím ÚPSVaR zo dňa 15. 03. 2019 vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Následne si však našiel prácu v mieste trvalého bydliska a od 08. 04. 2019 pracuje v spoločnosti ŽIAROMAT, a. s., Kalinovo, kde má uzatvorený pracovný pomer na dobu určitú, a to do 31. 10. 2019. Z dôvodu finančných ťažkostí otec odhlásil z evidencie osobného motorové vozidlo, pretože nemal dostatok finančných prostriedkov na jeho opravu. Rodinný dom, ktorého je spoluvlastníkom, si svojpomocne rekonštruje a snaží sa ušetriť finančné prostriedky všade, kde je to možné. Finančne jeho rodine vypomáha svokra. Rovnako na úhradu exekúcie, ako aj trov exekučného konania si otec musel

požičať finančné prostriedky od rodinných príslušníkov svojej manželky, ktorým dlží približne 1.000,- Eur. Ďalej otec poukázal na jeho mesačné režijné náklady, ktoré zahŕňajú i potreby pre novonarodené dieťa a zvýraznil, že podľa jeho názoru súd správne uviedol, že návrh otca na zníženie výživného je dôvodný a výživné v sume 100,- Eur mesačne nezodpovedá možnostiam a schopnostiam otca. Otec má v súčasnosti tri maloleté deti, ku ktorým si má plniť svoju vyživovaciu povinnosť a nie je spravodlivé, ak by si plnil voči jednému maloletému vyživovaciu povinnosť vo vyššej miere ako voči ostatným maloletým deťom. Tiež zastáva názor, že doterajšia vyživovacia povinnosť bola určená vo vyššej sume ako odôvodnené pomery maloletého. Matka teda mala možnosť maloletému tvoriť úspory alebo uzatvoriť poistenie, čo však neurobila. Vzhľadom na uvedené skutočnosti otec maloletého navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

6. K vyjadreniu k odvolaniu matky koncipovaným právnu zástupkyňou otca sa osobitným písomným podaním nazvaným ako „Vyjadrenie k odvolaniu“ vyjadril sám otec maloletého. Vyjadril sa k niektorým okolnostiam uvádzaným matkou, zvýraznil, že matka sa domáhala zaplata zameškaného výživného exekučne, že v súčasnosti má dve deti, ktorých matka je Rómka, a preto žijú na nižšej úrovni a potvrdil tiež okolnosť uvádzanú matkou maloletého ohľadom jeho vyjadrenia, že maloletý J. je pre neho „len číslo účtu“, pretože k nemu nemá taký vzťah a „ani zďaleka k nemu necíti“ to čo k jeho ostatným dvom deťom a je to i kvôli matke maloletého J.. Na tomto svojom vyjadrení obsiahnutom v SMS otec stále trvá. V ďalšom obsahu poukázal opätovne na prehľad mesačných výdavkov, ako aj na dve splátky úverov, ktoré spláca, ktoré v súhrne, podľa jeho názoru odôvodňujú zníženie výživného na maloletého J..

7. K vyjadreniu otca zo dňa 13. 09. 2019 sa písomným podaním doručeným súdu dňa 24. 09. 2019 vyjadrila matka maloletého prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Uviedla, že skutočnosti uvádzané otcom v jeho vyjadrení, že jeho finančná situácia nie je dobrá, považuje matka za účelové. Za rok 2019 pracuje otec iba v zamestnaniach na dobu určitú a s minimálnym príjmom. Možnosti na lepší zárobok údajne nemá a vycestovať za lepšie platenou prácou nemôže, pretože rodina je pre neho prvoradá a má záujem, aby jeho deti vyrastali v kompletnej rodine. Otec týmto ale nemá rovnaký postoj k všetkým svojim deťom, o maloletého J. nemá žiadny záujem, aj keď maloletý J. nemôže za rozpad jeho manželstva s matkou maloletého. Z prehľadu výdavkov otca je zrejmé, aké výdavky má na ktoré dieťa. Otec však opomína tú skutočnosť, že maloletý J. je už žiakom základnej školy a výdavky súvisiace s jeho výchovou a starostlivosťou sú už podstatne vyššie. Sám dokonca poukázal na to, že v mesiaci september mal s manželkou zvýšené výdavky v súvislosti s nástupom malotej R. do materskej školy. Výdavky na mal. J. v mesiaci september boli omnoho vyššie, keďže už chodí do školy. Všetky tieto výdavky znáša iba matka, pretože otec na maloletého neprispieva okrem výživného žiadnymi finančnými prostriedkami a ani naturálne. Záverom uviedla, že zotráva na podanom odvolaní, ako aj na dôvodoch v ňom obsiahnutých.

8. Dňa 27. 09. 2019 sa k vyjadreniu matky a k vyjadreniu otca vyjadril kolízny opatrovník a uviedol, že zotráva na svojom vyjadrení k odvolaniu matky zo dňa 03. 09. 2019, doterajších správach a vyjadreniach a na základe uvedených skutočností navrhuje rozhodnúť v zmysle vykonaného dokazovania.

9. Dňa 01. 10. 2019 sa k vyjadreniu ÚPSVaR a k vyjadreniu matky vyjadril otec maloletého prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Nestotožnil sa s vyjadrením ÚPSVaR, ani s vyjadrením matky, že si má hľadať zamestnanie aj v iných mestách a snažiť sa zlepšiť svoju finančnú situáciu. Otec má ukončené stredoškolské vzdelanie s výučným listom, a preto nemá možnosť zamestnať sa v lepšie platenej práci. Pokiaľ by si mal hľadať zamestnanie v inom meste, ako to uvádza ÚPSVaR a matka, mohlo by dôjsť k rozpadu rodiny. Otec si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému, ako aj voči ďalším dvom deťom a z toho dôvodu sa snaží byť zamestnaný, napriek tomu, že pracuje v regióne s vyššou mierou nezamestnanosti. V súčasnosti pracuje v spoločnosti ŽIAROMAT, a. s., Kalinovo, teda v mieste trvalého bydliska a z toho dôvodu nie je nútený za prácou dochádzať, a teda ušetrí určité finančné prostriedky na pohonných hmotách. Zároveň si svojpomocne stavia prístavbu k rodinnému domu. Nie je v záujme otca vyháňať sa vyživovacej povinnosti, ktorú má voči maloletému, avšak narodením detí berie na seba zodpovednosť starať sa o ich primeranú výživu, tak ako to uviedol tiež ÚPSVaR. Doterajšia vyživovacia povinnosť však bola určená vo vyššej sume, ako odôvodnené pomery maloletého. Otec teda zastáva názor, že návrh na zníženie výživného je dôvodný a rozsudok Okresného súdu Lučenec považuje za správny v celom rozsahu.

10. Vyjadrenie otca bola doručené právnej zástupkyni matky maloletého dieťaťa dňa 07. 10. 2019 a taktiež kolíznemu opatrovníkovi maloletého dieťaťa, a to dňa 07. 10. 2019. Vyjadrenie k vyjadreniu otca podané nebolo.

11. V dôsledku odvolania matky maloletého krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 65 a § 66 Zákona č. 161/2015 Z. z. - Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

12. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak

13. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci odvolaním napadnutým rozsudkom zmenil predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 9P/52/2014 - 43 zo dňa 09. 12. 2014, a to vo výroku o výživnom, keď odvolaním napadnutým rozsudkom znížil výživné zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 50,- Eur, a to od 01. 08. 2019, keď otcovi maloletého J. S. uložil povinnosť platiť výživné vopred vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca k rukám matky. Súd prvej inštancie už sám vo svojom odôvodnení konštatoval, že posledná úprava výživného na mal. J. S. bola vykonaná práve vyššie uvedeným rozsudkom č. k. 9P/52/2014 - 43 zo dňa 09. 12. 2014, z čoho vyplýva, že od poslednej úpravy výživného uplynul čas piatich rokov. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci tak správne vykonal porovnanie pomerov na strane oboch rodičov maloletého dieťaťa, ako aj pomerov samotného maloletého, a to v čase predchádzajúcej úpravy výživného, t. j. v roku 2014 a v čase rozhodovania o návrhu otca na zníženie výživného. Správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že pomery sa zmenili na strane oboch rodičov mal. dieťaťa a takisto i na strane samotného maloletého, ktorý od poslednej úpravy výživného je starší cca o 5 rokov, pričom podstatnou zmenou je predovšetkým nástup na povinnú školskú dochádzku, pričom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu je maloletý už žiakom druhého ročníka základnej školy, s čím sú spojené zvýšené výdavky, jednak v priebehu školského roka na školské pomôcky, školské a mimoškolské aktivity a nárazovo dochádza k zvýšeným výdavkom, predovšetkým pred začatím školského roka v súvislosti so zabezpečením potrebných nových školských pomôcok. Zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa, t. j. samotná skutočnosť, že maloletý je starší a oproti predchádzajúcej úprave výživného je už žiakom základnej školy, by samotná bola dôvodom pre zachovanie výživného v pôvodne súdom určenej výške.

15. Porovnaním pomerov na strane rodičov maloletého, a to predovšetkým otca maloletého, odvolací súd dospel k záveru, že návrh na zníženie výživného je sčasti dôvodný, avšak nie v takej výške, v akej určil súd prvej inštancie, nakoľko výživné vo výške 50,- eur určené súdom prvej inštancie nepokrýva mesačné náklady na zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa vo veku siedmych rokov. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vykonal všetko potrebné dokazovanie, a to náležitým spôsobom, pričom rozsah dokazovania dáva dostatočný podklad pre rozhodnutie o veci samej, a preto nebolo potrebné, aby odvolací súd pred rozhodnutím vykonával, opakoval alebo doplňoval dokazovanie vo veci, keď uvedené bolo už v potrebnom dostatočnom a náležitom rozsahu vykonané súdom prvej inštancie. Nie je prekážkou pre rozhodnutie vo veci, ani vadou v konaní, že otec maloletého sa nezúčastnil pojednávania vykonaného súdom prvej inštancie, nakoľko z obsahu spisového materiálu vyplýva predchádzajúca pracovná história otca maloletého, výška jeho dosahovaných príjmov, dôvod skončenia jeho predchádzajúceho pracovného pomeru, ako aj skutočnosť, že u súčasného zamestnávateľa - spoločnosti Žiaromat Kalinovo je otec zamestnaný od apríla 2019, preto v čase rozhodovania súdu prvej inštancie ani nemohol objektívne predložiť iné doklady preukazujúce jeho príjem (napr. ďalšie výplatné pásky), keď súd prvej inštancie mal pre svoje rozhodnutie zabezpečené výplatné pásky od uvedeného zamestnávateľa za mesiace apríl 2019 a máj 2019 (viď č. 33, 34 spisu). Do úvahy by prichádzalo predloženie len jednej výplatnej pásky navyše a to za mesiac jún 2019, čo však nebránilo konajúcemu súdu vykonať výpočet priemerného zárobku u aktuálneho zamestnávateľa od vzniku pracovného pomeru.

16. Z vykonaného dokazovania vyplýva zmena pomerov na strane otca maloletého svedčiaci k potrebe zníženia výživného, ktorému od času poslednej úpravy výživného pribudli dve vyživovacie povinnosti k svojim dvom neskôr narodeným deťom, ktoré v čase odvolacieho súdu sú vo veku štyroch rokov a cca pol roka a v tom dôsledku otcovi maloletého pribudla i vyživovacia povinnosť k jeho súčasnej manželke, ktorá je na materskej dovolenke a zabezpečuje starostlivosť o mladšie z neskôr narodených detí otca. Pokiaľ v čase predchádzajúce úpravy výživného otec bol zamestnaný vo firme QUERCUS, s. r. o., s čistým mesačným príjmom vo výške 450,- Eur a pri neexistencii žiadnej inej vyživovacej povinnosti súhlasil s výživným určeným vo výške 100,- Eur mesačne na mal. J. S., v súčasnosti je zistený príjem otca maloletého vyšší, keď v závode ŽIAROMAT, a. s., Kalinovo, dosahuje priemerný čistý mesačný zárobok cca 530,- Eur mesačne. Pokiaľ však pri takto vyššom príjme v porovnaní s minulosťou pribudli otcovi maloletého ďalšie dve vyživovacie povinnosti smerom k maloletým deťom a vyživovacia povinnosť smerom k manželke na materskej dovolenke, je potrebné prisvedčiť návrhu otca na zníženie výživného ako dôvodnému, avšak nie na sumu 50,- Eur, tak ako to učinil súd prvej inštancie, pretože uvedená suma nepokrýva odôvodnené potreby maloletého, ktorý je v súčasnosti vo veku 7 rokov. V tejto súvislosti rovnako ako súd prvej inštancie, tak i odvolací súd zvyrazňuje, že pokiaľ sa rodič rozhodne pre rozširovanie svojej rodiny, musí byť schopný zabezpečiť odôvodnené potreby všetkých svojich detí rovnako a životná úroveň skôr narodeného dieťaťa nesmie „utrpieť“, resp. sa výrazne sa znížiť len z dôvodu narodenia ďalších detí jeho rodiča. Pokiaľ má otec maloletých detí v súčasnosti zistený príjem cca vo výške 530,- Eur a vychádzajúc z premisy, že výživným prispieva rovnako na výživu všetkých svojich troch detí, predstavuje čiastka titulom výživného určeného odvolacím súdom voči všetkým svojim deťom sumu 255,- Eur (85,- Eur x 3), pričom z dosahovaného priemerného príjmu cca 530,- Eur umožňuje otcovi maloletého vynakladať finančné prostriedky na ďalšie výdavky rodiny vo výške 275,- Eur mesačne. Je potrebné zvyrazniť, že v tomto smere výšku výživného nie sú spôsobilé ovplyvniť splátky úverov otca v určitej výške, nakoľko výživné pre maloleté dieťa má v zmysle ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine prednosť pred inými výdavkami rodiča. Suma určená súdom prvej inštancie vo výške 50,- Eur mesačne je vzhľadom na vek, potreby mal. J. nedostatočná, neprimerane nízka, a to i vzhľadom na skutočnosť, že otec maloletému nijako inak neprispieva, a to ani vecným plnením, akýmikoľvek darčekom či prispievaním, hoc nepravidelným, či jednorazovým na potreby maloletého vyskytujúce sa príležitostne. Rovnako otec maloletému neposkytuje osobnú starostlivosť, ktorá je tiež jednou z foriem plnenia vyživovacej povinnosti. Vzhľadom na súdom zistený, a zároveň i otcom maloletého deklarovaný, nezáujem otca o maloletého, je výživné vo výške 85,- Eur mesačne v súčasnosti odôvodnené a primerané ako potrebám maloletého, tak i možnostiam a schopnostiam otca maloletého s prognózou, že odôvodnené potreby a s tým spojené výdavky na maloletého sa budú v budúcnosti perspektívne zvyšovať.

17. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ohľadom výšky výživného zmenil tak, že určil vyživovaciu povinnosť otca smerom k maloletému J. sumou 85,- Eur mesačne splatnou vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím de facto došlo k zníženiu pôvodne určeného výživného zo 100,- Eur mesačne na 85,- Eur mesačne. Pokiaľ sa týka časového určenia od ktorého došlo rozhodnutím súdu k zníženiu výšky výživného, odvolací súd sa stotožnil so záverom (a rozhodnutím) súdu prvej inštancie, ktorý pôvodne v napadnutom rozsudku určil, že otec je povinný prispievať na maloletého zníženým výživným počnúc dňom 01. 08. 2019, keď súd prvej inštancie rozhodol o znížení výživného od mesiaca nadchádzajúceho od rozhodnutia súdu prvej inštancie a nie od momentu podania návrhu na zníženie výživného otcom. Uvedený moment považoval za odôvodnený i súd odvolací vzhľadom k tomu, že už v uvedenom mesiaci august vznikli na strane otca zvýšené výdavky súvisiace s nástupom jeho neskôr narodenej dcéry R. do materskej školy. Je však nutné uviesť, že rovnako zvýšené výdavky mala matka maloletého J. v súvislosti s nástupom maloletého do druhého ročníka základnej školy. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody, s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa vo veku siedmych rokov, odvolací súd určil výšku (zníženého) výživného na maloletého J. S. sumou 85,- Eur mesačne, ktoré je otec maloletého povinný platiť k rukám matky vopred, vždy do 25. dňa mesiaca.

18. Odvolací súd vzhľadom na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie o výživnom, rozhodol i o trovách ako prvoinštančného, tak aj odvolacieho konania, a to s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP, podľa ktorého žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, keď v uvedenom konaní nebol dôvod postupovať podľa § 54 a § 55 CMP.

19. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).